

Lekció: Jn 15:1-8

Textus: Jer 2:21

A dédmamámnak van egy szőlője. Emlékszem, hogy gyerekként ilyentáiban mindig mentünk Ábrahámhegyre, és szüreteltünk. Persze mi főleg rohangáltunk, mindenki lába alá futottunk, és teleettük magunkat nagymama és dédmama sütijeivel, de azért néha szőlőt is szedtünk. Ma már nem él a dédmamám, a nagybátyámék gondozzák a szőlőt, és idén nem is mentem szüretelni, merthogy itt vagyok. Nem is nagyon értek a szőlőhöz. Csak azt tudom, hogy amikor gyerekként ott rohangásztunk, volt olyan szőlő, amit nagyon szerettünk; nagyon finom volt. És néha olyan szőlő akadt a kezünkbe, amit megkóstoltunk, és rögtön kiköptünk. Rossz ízű volt, keserű, nem jó semmire.

Aki gyakrabban forgatja a Bibliát, annak feltűnhet, hogy nagyon sokszor van szó benne szőlőről – Isten igéje előszeretettel hasonlítja Izraelt, a választott népet szőlőhöz. A felolvasott szakasz szőlőről beszél. Ez a rész nem a legkedvesebb, leg-léleksimogatóbb része a Bibliának: „mint nemes szőlővesszőt ültettek el; hogyan változtál idegen szőlőtő vad hajtásává?!” Isten teljes döbbenetét és vádbeszédét olvashatjuk a Jer 2-ben. A választott népnek nem ilyennek kéne lennie. Isten népének nem ilyennek kéne lennie. Nem ez volt a terv! Nemes vessző, tiszta és tökéletes voltál, Isten kiválasztottja! És most nézz körül. Nézz magadba. Nézz a környezetedre. Olyan távol vagyunk, te is, én is, Isten tervétől. A tökéletes, gyönyörű, jó ízű, nemes szőlőtől. Hogy történt ez? És ez a gyönyörű a nyelvben: ez a „hogya” többet jelent. Attól függően, hogy mondd, mást jelent.

Hogy tehetted ezt? Hogy változhattál át? Miért tetted? Mi okod volt rá? Hogy fordulhattál el? Jeremiás második fejezetében hosszasan sorolja Isten a panaszeit. Az egyik részben így szól: „Lássátok, fordult-e elő ilyesmi? Cserélt-e pogány nép Isteneiket? – pedig azok nem is istenek! De az én népem fölcserélte dicsőségét haszontalansággal. Egek, ámuljatok ezen, borzadjatok, szörnyülködjete nagyon! – így szól az Úr.” Hogy tehetjük, hogy elhagytuk Istent? Mi az, amivel okot adott rá? Lázadás. Az Istenhez fűződő kötelékek elszaggatása. És nem kell messzire menni – mindenki megtalálja magában a szőlőtő fattyú hajtását. Lehet, egészen kicsi – lehet, hogy már más sincsen, csak a lázadás. De Isten nemes szőlőjét elrontottuk. És igazából okunk sincsen. Elhagytuk, megtörtük és néha a sárba tapossuk Isten szövetségét. Hogy tehetjük?

Hogy történt? Egyáltalán hogy volt ez lehetséges? Nem vagyok kertész, de abban elég biztos vagyok, hogy ha almát ültetek, almát fogok róla szedni. Ha Isten nemes vesszőt ültetett, hogyan lehetséges, hogy mégis rossz, keserű gyümölcsöt hozunk? És itt emlékezzünk vissza a Jn-ből olvasott szakaszra. Jézus azt mondja: „én vagyok az igazi szőlőtő. Maradjatok énbennem.” Ilyen egyszerű. Elhagytuk, leszakadtunk a szőlőtőről. De ebben van a lehetőség a tovább-ra! Igen, elhagytuk Istent. Ha igazán magunkba nézünk, biztos felefelezünk legalább egy idegen, vad hajtást. De lehet visszamenni. Lehet újra azzá a nemes, igaz szőlővé válni, Isten saját, szeretett hajtásává lenni. Krisztusban. Jézus Krisztuson kívül nincs más út – ezt Izrael is megtapasztalta. A természeti törvények nem engednek, egy szőlőskert, ha elvadul, nem tud magától rendbe jönni. Ahhoz kell a szőlősgazda; kell az új szőlőtő, akiből a szőlő új életre kaphat.

Kedves testvérem, hagyd abba a lázadást. Hagyd abba azt, hogy azt gondold, majd magad is megoldod. Hagyd abba. Fordulj vissza Istenhez. Bűnbánattal, kegyelmet kérve keresd meg az új szőlőtőt. Abból új életet kapsz. És aztán maradj meg benne. Ez mit jelent? Hát ez jelenti azt, hogy később sem fog menni magadtól. A szőlővessző nem létezhet a szőlőtő nélkül. Krisztus nélkül tényleg nem lehet élet. Igazi élet, amit Isten eltervezett, csak akkor lehetséges, ha szorosán Jézushoz ragaszkodsz, és megmaradsz mellette. Bizalmat jelent; hűséget jelent; engedelmisséget jelent. Ismerd meg Jézust, még jobban, és bízz benne, hallgass rá, kövesd. De legfőképpen szeretetet jelent – szeretetet Jézus és a többiek iránt. Mert EGY szőlőtő van – és mi mind, akik a szőlővesszők vagyunk, egy szőlőt

alkotunk. Minél közelebb vagyunk Jézushoz, annál közelebb vagyunk egymáshoz is – de erről következő alkalommal fogok bővebben beszélni. Az alap, a kiindulópont azonos. Jézus Krisztus.

Ha úgy érzed, hogy az életedben valami nincs rendben; ha úgy érzed, hogy valami nem egészen tetszene Istennek az életedben, ne habozz. Ne várd meg, amíg teljesen elburjánzik, hanem ha már ELfordultál, most fordulj VISSZA az igazi szőlőhöz. Bánjad meg, hogy vadhajtásokat növesztettél, hagyd, hogy az Atya, a szőlősgazda megtisztítson, és menj vissza, ragaszkodj még jobban az élet forrásához, Jézushoz.

Ámen.